

Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1922-07-25 ar 26, iš Miuncheno - į Berlyną

Vandukai, mažuti mano[!]

Vandukai, mažuti mano[!]

Šiandie dar kartą pamyluosiu tave - ir tu būsi jau toli-toli - - Šiandie dar kartą paraudosiu ties tavo virpančia širdimi - ir rytoj jau mano balsas bus toks griaudus - - Vandukai, Vandukai[,] ar tai tūkstančius kartų Tavo vardą kartoti, ar tai tik taip tyliai be žodžių verkti?.. Aš šiandie nieko daugiau nenoriu. Aš šiandie nieko daugiau nemoku - tik tavo vardą tūkstančius kartų kartoti...

Kodel taip skaudu, taip pašėlusiai ilgu? Kodel - Vandukai numylėtas?..

Aš visas jau pavirtau kažkokiu įkūnytu ilgėjimos - - Aš jau savaitė nieko nebedirbu ir gyvenu taip, tarytum kažko be atvangos laukiu, tarytum kažkas turi nusileisti iš aukštybių į mano būtį, tarytum turi atsitikti kažkoks stebuklas - - Net kalnai netraukia - man taip noris į Jūrą - ten daugiau pasakų, ten bangos šlama-dainuoja, ten amžinastis kitokia, ten daugiau meilės ir sielos, ten daugiau tylobės ir paslapties - ir gyvybės... Ir aš tikras esu, kad kažkas turi atsitikti, kad turi kažkoks stebuklas ateiti, kad turi visą gyvenimą perversti - verpetais suūžti, aidais nuaidėti... Kaip keista! Kaip ligonis guli mirties patale aiškia sąmone ir žino, kad neišgis, ir taip laukia išgijimo valandos, ir taip tikis... O aš?

Kas ateis int mane šį vakarą, kas atlankys?.. Aš manau, kad aš ūkuos Tave[,] mėlyną šviečiančią[,] regėsiu...

Žiūriu, žiūriu į Tavo paveikslą. Tik dabar pastebėjau, kad aš pats su savimi balsiai šneku. Tokios tolimos dienos - o rodos, kad kažkur jos dūšioj giliai gyvena, kažį kokioj šventovėj...

Vandukai, kaip aš norėtau in Tave bėgti - man vienam taip baisu, taip baisu!

Man rodos[,] kad šiandie turi kažkas atsitikti - ir man taip ilgu! O kaip aš Tave prisišauksiu, kaip aš būsiu!

Vandukai Tu mylimas mano! Mano kambarys toks mažutis ir taip liūdnas - liūdnesnis negu kalėjimas, aš net bijau akis praverti, bijau į aukštį pažvelgti...

O tu išvažiuosi, tu būsi toli - kaip aš tave beprisišauksiu, kaip tu mane beišgirsi? - Ir jeigu dar ir dar bus taip liūdna - kaip aš išgyvensiu, kaip aš iškentėsiu!..

Vandukai, tu nors padūmok apie, tu nors vieną gerą žodelį man atsiųsk - man taip liūdna, man taip bloga!..

Ką aš daugiau darysiu, kad neverksiu!

Skamba ausyse, skamba laikas, širdis dreba... Vandukai tu mylimas, kad nors tau būtų gera, kad nors tu neliūdėtum, kad nors Tavo ašaros nebūtų tokios gailios! Tu šeštadienį važiuoji - o aš einu raudodamas be kelio - -

Vandukai, būk palaiminta, tegu tau mano ilgesio ašaros bus palaiminimo atpirkimas! Bučiuoju Tave[,] Vandukai, bučiuoju! Būkie palaiminta[,] mažyte miela mano, būkie palaiminta.

Tavo Baliukas

KOMENTARAI